

РЕШЕНИЕ

№ 7182

гр. София, 10.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8652** по описа за **2020** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на Ж. Ц. Д., срещу решение № 147651 от 13.07.2020 г. по НАХД № 19135/2019 г. на Софийски районен съд, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 19-4332-018539/01.10.2019 г., издадено от ВПД началник сектор при Столична дирекция на вътрешните работи – отдел „Пътна полиция“ /СДВР - ОПП/, с което на касатора на основание чл. 179, ал. 2 във вр. с чл. 179, ал. 1, т. 5, предл. 1 и 2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 (двеста) лева, за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП. Твърди се, че решението е незаконосъобразно. В съдебно заседание, представляван от адв. С., моли съдът да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и отмени НП.

Ответникът не взема становище по касационната жалба.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, взема становище за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение № 147651 от 13.07.2020 г. по НАХД № 19135/2019 г., СРС е потвърдил НП № 19-4332-018539/01.10.2019 г., издадено от ВПД началник сектор при СДВР - ОПП, с което на Ж. Ц. Д. е наложена „глоба” на основание чл. 179, ал. 2 във вр. с чл. 179, ал. 1, т. 5, предл. 1 и 2 от ЗДВП в размер на 200 (двеста) лева.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

Първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при съставянето на Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и издаването на НП, не са допуснати съществени процесуални нарушения. Установил е, че същите са издадени при съответствие с материалния закон и е изложил подробни и съобразени с доказателствения материал правни изводи. Касационната инстанция обаче счита, че при ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е допуснато нарушение на разпоредбите на ЗАНН.

Неправилно районният съд е приел в решението, предмет на проверка, че както в АУАН, така и в оспореното НП, са изпълнени изискванията на чл. 42, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 6 ЗАНН и не е нарушено правото на защита на жалбоподателя. В АУАН и в НП е посочено, че е нарушена нормата на чл. 6, т. 1 от ЗДВП, съгласно която участниците в движението съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка. Посочената за нарушена норма, съдържа 4 хипотези, а именно първата - участниците в движението съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, втората - със светлинните сигнали, третата - с пътните знаци и четвъртата - с пътната маркировка. В НП не е конкретизирано, коя от посочените в разпоредбата хипотези е нарушена. Същевременно, санкционната разпоредба на чл. 179, ал. 2 във вр. с чл. 179, ал. 1, т. 5, предл. 1 и 2 от ЗДВП, приложима за такъв вид нарушение, съдържа шест хипотези, като предвижда, че се наказва с глоба..., който не спазва предписанието на пътните знаци, пътната маркировка и другите средства за сигнализиране, правилата за предимство, за разминаване, за изпреварване или за заобикаляне, ако от това е създадена непосредствена опасност за движението. При налагане на наказанието, административнонаказващият орган се е позовал на предл. 1 и предл. 2 на чл. 179, ал. 1, т. 5, хипотези, при която се наказва с глоба..., който не спазва предписанието на пътните знаци, пътната маркировка. От доказателствата по делото се установява, че в процесния случай, на кръстовището е имало поставен знак Б-2, но не и да е имало определена пътна маркировка, с която да не се е съобразил привлеченият към административнонаказателна отговорност. Налице е нарушение на изискването в АУАН и НП да съществува единство, както между посочените като нарушени разпоредби, така и между словесното описание на нарушението.

Всичко така посочено пречатства възможността на наказаното лице, както да разбере за какво точно е обвинен и за какво е наказан, да организира адекватно защитата си по повдигнатото му административнонаказателно обвинение, така пречатства и съда, да провери дали наложената санкция е законосъобразна. Разпоредбите чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН са императивни и гарантират правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, както и възможността съда да провери относимостта на фактическите обстоятелства при извършване на нарушението към приведената в действие санкционна норма. Неспазването им води до порок от категорията на съществените, който във всички случаи е предпоставка за отмяна на

НП.

При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС следва да бъде отменено, а вместо него се постанови друго, с което се отмени НП.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 147651 от 13.07.2020 г. по НАХД № 19135/2019 г. на Софийски районен съд, като вместо него постановява:

ОТМЕНЯ като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО наказателно постановление № 19-4332-018539/01.10.2019 г., издадено от ВПД началник сектор при Столична дирекция на вътрешните работи – отдел „Пътна полиция“ /СДВР - ОПП/, с което на Ж. Ц. Д. на основание чл. 179, ал. 2 във вр. с чл. 179, ал. 1, т. 5, предл. 1 и 2 от Закона за движение по пътищата /ЗДВП/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 (двеста) лева, за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДВП

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.